

Sống như những đóa hoa

**BẢN TIN CHUNG TAY
THÁP SÁNG NIỀM TIN**

QUỶ III - 2021

BIÊN TẬP:

KIM DUNG

THIẾT KẾ:

LÊ MINH

Lời giới thiệu

Bản tin điện tử CHUNG TAY THẮP SÁNG NIỀM TIN cung cấp và cập nhật thông tin các hoạt động của Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, của sinh viên Quỹ trên khắp mọi miền Tổ quốc. Bản tin ra mắt số đầu tiên từ tháng 10/2021, được phát hành hàng quý. Nơi đây quý vị tìm hiểu và nắm bắt tình hình hoạt động của Quỹ, giao lưu với các em sinh viên, và có những giây phút trở lại thời sinh viên sôi nổi của mình.

Ban biên tập xin trân trọng cảm ơn quý vị đọc giả! Mong nhận được ý kiến phản hồi của quý vị về địa chỉ e-mail:

tsnt.bbt@gmail.com

Thông tin chi tiết về Quỹ học bổng xin quý vị đọc giả vui lòng truy cập địa chỉ Website:

<http://thapsangniemtin.vn>

Biên tập: **Kim Dung**

Thiết kế: **Lê Minh**

Chịu trách nhiệm kiểm soát nội dung:

Nguyễn Thị Thuý Vân -

Phó Giám đốc Quỹ

Mục lục

Chủ đề - Sống như những đoá hoa 2

A. ĐIỂM TIN HOẠT ĐỘNG QUÝ III NĂM 2021. 3

1. PVcomBank đồng hành cùng sinh viên Thắp Sáng Niềm Tin vượt qua đại dịch COVID-19 3

2. Tập thể Cựu sinh viên Quỹ KV phía Bắc hỗ trợ sinh viên có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn trong đợt dịch lần thứ 4 tại Hà Nội 4

3. Cộng đồng TSNT Cần Thơ tổ chức chương trình chia tay sinh viên tốt nghiệp năm 2021 5

4. Công tác xét cấp lại học bổng tại cộng đồng Hà Nội năm học 2021 - 2022 với nhiều điểm nhấn ấn tượng. 6

5. G14 TSNT phía Nam tổ chức buổi sinh hoạt chung lần đầu tiên: “Ý nghĩa và ấm áp”. 7

B. WE'RE SHINING 8

Sinh viên Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin tham gia chống dịch COVID-19: “Hành trang của tụi em là yêu thương”. 8

C. GIAO LƯU - TÂM SỰ - CHIA SẺ 11

1. Covid-19 đã dạy cho chúng ta điều gì? 11

2. Cuộc sống “bình thường mới” sẽ như thế nào? 13

3. Ký ức mùa thu trong tôi 15

4. Nhớ thu Hà Nội 17

D. GIẢI TRÍ 19

Chủ đề: *Sống như những đóa hoa*

Có lẽ nhiều người trong chúng ta đã không còn đếm xem đợt dịch lần này là đợt dịch thứ mấy, đã thôi nghĩ xem hôm nay là ngày thứ bao nhiêu mình rời xa cuộc sống ồn ào trước đây. Dù muốn dù không, chúng ta đều đang dần dần làm quen với cuộc sống “bình thường mới”, quen với những con số buồn về dịch bệnh, quen với những mất mát ở đâu đó ngoài kia, ở trong lòng mình.

Nhưng bạn biết không, dù khó khăn, dù vất vả, cuộc đời này vẫn luôn còn đó những đóa hoa – những người sống, học tập và làm việc với trái tim nhiệt huyết hướng đến cộng đồng, hướng đến tương lai tốt đẹp còn đang ở phía trước. Với tinh thần ấy, Ban Biên tập trân trọng gửi đến độc giả **Bản tin chung tay Thắp Sáng Niềm Tin Quý III/2021** để cập nhật tình hình Quý và hơn hết là lan tỏa tinh thần cống hiến vì cộng đồng, khát khao thấu hiểu và phát triển bản thân của sinh viên Quý. Hy vọng mỗi chúng ta đều sẽ sống như những đóa hoa, tỏa ngát hương thơm cho đời...

(Ban biên tập)

A. Điểm tin hoạt động quý III năm 2021

1. PVcomBank đồng hành cùng sinh viên

Thắp Sáng Niềm Tin vượt qua đại dịch Covid-19

Những ngày tháng 7 nắng cháy da, cả nước căng mình chống chọi đại dịch Covid-19 bằng tất cả mọi nỗ lực, cũng là lúc những mảnh đời vốn đã khó khăn càng thêm thử thách với nỗi lo cơm áo gạo tiền bủa vây. Các em sinh viên nghèo của Quỹ Thắp Sáng Niềm Tin cũng không nằm ngoài vòng xoáy ấy. Nhiều bạn không thể về quê vì dịch bệnh, lại mất việc làm thêm cùng vô vàn những trở ngại khiến cuộc sống thêm phần gian nan, vất vả. Ngoài ra còn nhiều hoàn cảnh xót xa, các em không chỉ lo toan tiền sinh hoạt tại thành phố mà còn gánh thêm trách nhiệm tài chính với gia đình. Trong thời điểm dịch bệnh hiện tại, để đối mặt với gánh nặng này, có lẽ là điều quá sức với những sinh viên tuổi đời còn quá trẻ.

Thấu hiểu tình hình, chú Nguyễn Đình Lâm, Chủ tịch Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, Chủ tịch HĐQT Ngân hàng TMCP Đại chúng Việt Nam (PVcomBank) cùng các anh chị trong Ban Lãnh Đạo Ngân hàng đã dành cho các em sự hỗ trợ kịp thời với mong muốn

động viên chia sẻ, giúp các em vượt qua giai đoạn khó khăn này. Mỗi sinh viên Quỹ nhận được mức hỗ trợ tối thiểu **1.000.000 VND**. Ngoài ra các bạn thuộc đối tượng đặc biệt khó khăn được nhận thêm phần tài trợ từ Tập thể Ban Lãnh Đạo PVcomBank. Tổng số tiền hỗ trợ lên tới gần **500.000.000 VND**.

Phần quà này là sự động viên, khích lệ rất lớn đối với các em sinh viên đang chịu tác động mạnh từ dịch bệnh vừa qua. Chắc chắn các em đã được tiếp thêm động lực để vượt qua gian khó, tiếp tục hành trình học tập của mình và con đường đi đến thành công.

Bạn Đặng Thị Huệ - sinh viên trường ĐHQG Hà Nội - Phó Ban công tác sinh viên TSNT Hà Nội xúc động chia sẻ: *Các cô chú, anh chị PVcomBank và BLD Quỹ trong mọi thời điểm khó khăn luôn nghĩ tới chúng con, luôn giúp đỡ chúng con về cả tinh thần lẫn vật chất. Chúng con cảm thấy xúc động vô cùng! Có câu nói rằng: "gia đình là nơi bão tố dừng lại sau cánh cửa". Đối với chúng con, Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, PVcomBank là nhà; các cô chú, anh chị là người cha người mẹ, là người anh chị dìu dắt nâng niu... Tất cả chúng ta là một đại gia đình lớn, là nơi để mọi người trở về bất cứ khi nào...".*

(Lê Minh - Trưởng Ban truyền thông gây quỹ)

2. Tập thể Cựu sinh viên Thấp Sáng Niềm Tin khu vực phía Bắc hỗ trợ sinh viên có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn trong đợt dịch Covid-19 lần thứ 4 tại Hà Nội

Do ảnh hưởng bất ngờ và nặng nề của dịch bệnh COVID-19, những ngày qua thủ đô Hà Nội đang phải thực hiện nghiêm túc chỉ thị giãn cách xã hội. Nhiều bạn sinh viên Quý do đó cũng bị mắc kẹt lại không thể về quê, bị mất việc và không có thu nhập, gia đình cũng khó khăn không thể hỗ trợ... Nhiều bạn thực sự rơi vào tình cảnh thiếu ăn.

Nhận được thông tin này, ngày 29/07/2021, tập thể Cựu sinh viên Quý (CSV) khu vực Phía Bắc đã cùng nhau lên kế hoạch quyên góp và chung tay giúp đỡ các em một cách kịp thời nhất. Sau 4 ngày phát động, các anh chị đã huy động và quyên góp được tổng số tiền: **31.000.000 VND**, hỗ trợ mỗi sinh viên đang gặp khó khăn **1.000.000 VND**.

Các em sinh viên đã bày tỏ lòng biết ơn: *"Khi cả nước đang gồng mình chống dịch, thủ đô mình cũng không ngoại lệ, kinh tế ngày càng khó khăn, các anh chị đang phải tất bật lo tài chính cho bản thân, cho gia đình trong lúc đồng tiền ngày càng khó kiếm, các anh chị vẫn không quên chúng em. "Một miếng khi đói bằng một gói khi no". Các anh chị trao cho chúng em không chỉ là vật chất, còn là tình thương, phần "nhường nhịn" của anh chị lớn trong đại gia đình Thấp Sáng Niềm Tin dành cho em nhỏ; Đây thực sự là nguồn động viên tinh thần lớn lao giúp chúng em không chùn bước".*

Mặc dù nhiều cựu sinh viên còn khó khăn, nhưng các anh chị luôn nhiệt tình đồng hành cùng gia đình TSNT. Thấy hoàn cảnh của sinh viên hôm nay mọi người lại nhớ hình ảnh của chính mình ngày xưa, thương các em hơn và thấy rằng mình phải có trách nhiệm với những đứa em của mình. Đại diện CSV chia sẻ: *"Đọc những dòng tâm sự của các em, cá nhân tôi tin rằng chúng ta cũng thấy ấm lòng hơn vì những đóng góp của chúng ta đã phần nào san sẻ gánh nặng cho các em"*.

Qua sự kiện này, Quý học bổng Thấp Sáng Niềm Tin rất vui mừng khi tập thể Cựu sinh viên vẫn luôn hướng về Quý với tình cảm dạt dào nhất. Dẫu có thể lâu thật lâu rồi anh chị em không gặp nhau, không có những hoạt động chung như ngày sinh viên nhưng luôn có một sợi dây chắc chắn, bền chặt kết nối chúng ta lại – đó là tình cảm giữa những anh/chị/em trong Quý.

(Lê Minh - Trưởng Ban truyền thông gây quỹ)

3. Cộng đồng Cần Thơ tổ chức chương trình chia tay sinh viên tốt nghiệp năm 2021

Vào tối ngày 31/08/2021, chương trình **"Chia tay sinh viên ra trường"** online của Cộng đồng Cần Thơ đã diễn ra thuận lợi và thành công tốt đẹp với nhiều cung bậc cảm xúc.

Sự kiện đã diễn ra gần hai giờ đồng hồ với các nội dung trọng tâm: gặp gỡ các bạn sinh viên ra trường năm 2021; ôn lại những kỷ niệm trong quãng thời gian sinh hoạt và trưởng thành cùng Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin; cam kết của sinh viên tốt nghiệp trong việc tiếp tục gắn bó, đóng góp lại cho Quỹ về vật chất và tinh thần; cuối cùng là những chia sẻ, chúc mừng từ phía Ban Điều hành Quỹ.

Trong không khí ấm áp, đây là dịp để sinh viên Cộng đồng Cần Thơ được gặp gỡ, giao lưu cùng bạn bè và các anh chị cựu sinh viên; đặc biệt là lắng nghe những lời tri ân chân thành, sâu sắc nhất từ những sinh viên sắp ra trường. Biết bao kỷ niệm, bao cảm xúc ùa về, làm cho không khí của chương trình thêm ấm áp và hạnh phúc. Trong

không khí chia tay đầy cảm xúc, Anh Ngô Khánh Sơn – Phó Giám đốc Quỹ chia sẻ: *"Có những lúc Chú nghiêm khắc với các con, hơi lớn tiếng với các con nhưng ở bên ngoài Chú rất "dễ thương". Tất cả những gì Chú làm chỉ mong giúp các con trưởng thành hơn. Chúc các con ra trường sớm có được chốn nương thân thật tốt để phát triển bản thân mình và dù không còn là sinh viên của Quỹ học bổng đi nữa nhưng Chú vẫn xem các con là con/cháu, là anh/em với Chú; Các con có thể gọi cho Chú để tâm sự những chuyện buồn vui trong cuộc sống, Chú sẵn sàng lắng nghe"*.

Dù đoạn đường phía trước của các bạn còn nhiều lắm những khó khăn và thử thách, nhưng với tinh thần của sinh viên Thấp Sáng Niềm Tin, chúng tôi tin rằng các em sẽ luôn nỗ lực không ngừng, cống hiến không ngừng để tiếp tục trở thành những công dân tốt, chăm lo cho gia đình và đóng góp nhiều hơn nữa cho sự phát triển của xã hội.

(Nhóm Truyền thông TSNT Cần Thơ)

4. Công tác xét cấp lại học bổng tại cộng đồng Hà Nội năm học 2021 – 2022 với nhiều điểm nhấn ấn tượng.

Cùng với những thay đổi trong hoạt động quản lý sinh viên, công tác xét cấp lại học bổng học kỳ I năm học 2021-2022 của cộng đồng Hà Nội cũng được tiến hành theo một cách rất đặc biệt. Bắt đầu từ học kỳ này, cộng đồng Hà Nội sẽ chủ động trong công tác phỏng vấn xét cấp lại học bổng cho sinh viên. Trách nhiệm của cán bộ chuyên trách, của Ban Công tác sinh viên cũng vì thế mà nặng nề hơn. Cùng với sự hỗ trợ kịp thời từ PVcomBank và Ban Điều Hành Quỹ, mùa dịch này cũng chứng kiến sự nỗ lực rất lớn của Ban Công tác sinh viên và các anh chị Cựu sinh viên cộng đồng Hà Nội. Hoạt động sinh hoạt của các G với các chủ đề phong phú liên tục được theo sát, cập nhật tình hình kịp thời. Các ý tưởng mới được triển khai nhằm đảm bảo sức khỏe, chất lượng học tập và điểm số của các em. Tất cả để giúp các em sinh viên Quỹ có thể bước vào năm học mới một cách tốt nhất, mặc cho những thách thức lớn mà chúng ta đã phải đối mặt trong nhiều tháng qua.

Dù công tác xét cấp lại học bổng vẫn phải diễn ra theo hình thức Online, nhưng đây là một cơ hội quý báu để các em sinh viên nhận được những chia sẻ

vô cùng hữu ích từ các anh chị cựu sinh viên: kinh nghiệm học tập, làm việc; tư vấn định hướng nghề nghiệp; chia sẻ kỹ năng cần thiết... và được truyền cảm hứng, động lực để vượt qua khó khăn chướng ngại trên hành trình về đích. Các buổi phỏng vấn không còn khô khan, áp lực, căng thẳng mà thực sự cởi mở, vui vẻ, hài hước, thân mật; và thực sự kết nối, trao đi yêu thương giữa các thế hệ.

Một thành viên Hội đồng Phỏng vấn đã chia sẻ với các em sinh viên: *“Khi giấc mơ của chúng ta đủ lớn, sẽ không khó khăn thử thách nào có thể ngăn cản được các em tiến về phía trước. Dịch bệnh đáng sợ... không được đi học, đi làm thêm hay gặp gỡ bạn bè... nhưng đây là một cơ hội tuyệt vời để các em có thời gian nhìn lại và hiểu bản thân mình hơn, rút kinh nghiệm từ các kỳ học trước để xây dựng cho mình một mục tiêu rõ ràng, một kế hoạch học tập hiệu quả; Đây là tiền đề để các em bù đắp những thiếu sót và phát triển bền vững trong tương lai. **“Sau cơn mưa trời lại sáng”** - hãy luôn vững tin rằng tất cả nỗ lực của của chúng ta sẽ được đền đáp”.*

(Lê Minh

- Trưởng Ban truyền thông gây quỹ)

5. G14 phía Nam tổ chức sinh hoạt chung lần đầu tiên: Ý nghĩa và ấm áp.

Ngày 02/09 vừa qua, G14 phía Nam (bao gồm các Cộng đồng Hồ Chí Minh, Cần Thơ, Đà Nẵng, Huế) đã tổ chức buổi sinh hoạt chung lần đầu tiên với chuyên đề "Xu hướng công nghệ" bằng hình thức online qua Google Meet.

Chương trình đã thu hút sự tham gia đông đảo của các thành viên, khách mời. Sau phần tuyên bố lý do và giới thiệu đại biểu, mỗi cộng đồng báo cáo tình hình sinh viên tháng 8, đánh giá công tác luân phiên, nêu kế hoạch hoạt động tháng 9. Dù cho tình hình dịch bệnh đang diễn biến hết sức phức tạp, nhưng G14 vẫn đảm

bảo các hoạt động thường xuyên như sinh hoạt hàng tháng, thăm hỏi, chia sẻ với các bạn gặp khó khăn.. đảm bảo sự kết nối và tính kỷ luật của sinh viên Quý.

Một nội dung quan trọng trong chương trình là phần chuyên đề "Xu hướng công nghệ" do Biệt đội công nghệ FITEC thuyết trình. Biệt đội công nghệ đã giúp mọi người tham gia chương trình hiểu rõ hơn về IoT (Internet of Things - kết nối vạn vật), Blockchain (công nghệ chuỗi/khối), AI (Artificial intelligence - trí tuệ nhân tạo), RPA (Robotics Process Automation - Tự động hóa quy trình bằng

robots) - những công nghệ rất gần và rất cần đối với chúng ta, để phục vụ cho nhu cầu cuộc sống hiện tại và tương lai.

Đây là lần đầu tiên chương trình sinh hoạt định kỳ hàng tháng của G14 các cộng đồng Trung Nam được tổ chức kết hợp với quy mô rộng và đặc biệt như thế này. Chương trình kết thúc thành công hứa hẹn những chương trình đột phá hơn nữa trong tương lai.

(Nhóm Truyền thông TSNT HCM)

B. We're shining

Sinh viên Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin tham gia chống dịch Covid-19:

“Hành trang của tôi em là yêu thương”

Nhịp sống ở TP. Hồ Chí Minh những ngày gần đây đã sôi động trở lại, người người, nhà nhà trong tâm thế hòa nhập với trạng thái “bình thường mới”. Không ai có thể quên hơn 90 ngày trước, thành phố này là tâm dịch của miền Nam và cả nước, với số ca nhiễm, và số ca tử vong không ngừng tăng lên mỗi ngày. Để có được thành quả như này hôm nay, đó là những nỗ lực không ngừng của hệ thống y tế, sự phối hợp từ phía các cơ quan chức năng, và sự đồng lòng của toàn bộ người dân. Góp phần trong thành công ấy, có một đóng góp tuy nhỏ, nhưng đáng ghi nhận và tự hào, đến từ các em sinh viên Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, những người đã xung phong đi vào tâm dịch và cống hiến hết sức mình vì bình yên của thành phố này.

Hơn 2 tháng làm tình nguyện viên tại Bệnh viện Dã Chiến Thu Dung điều trị

Covid-19 số 3, đến bây giờ khi hỏi lại lý do vì sao quyết định đăng ký làm tình nguyện viên, bạn Võ Ngọc Mạnh (sinh viên năm 4 Trường Đại học Y Dược Tp. HCM, đang sinh hoạt tại G12 Cộng đồng TSNT HCM) bồi hồi nhớ lại: “*Khi nhìn những bệnh nhân mỗi ngày phải chống chọi lại với bệnh tật em cảm thấy rất thương xót; Hơn nữa với một người học y và hành y trong tương lai, nhiệm vụ của chúng em là đem những kiến thức mình học được để giúp đỡ cho bệnh nhân; Chính vì thế, em nghĩ đây là thời điểm em nên góp chút sức lực của mình cho cộng đồng. Hơn bao giờ hết “Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình”, từ trước đến nay em may mắn nhận được sự yêu thương và quan tâm của mọi người nên em mong muốn đóng góp sức mình vào công việc cứu giúp mọi người, cống hiến cho cộng đồng, đất nước”.*

Cũng với một lý tưởng như vậy, bạn Ngô Thị Hoài Thương (sinh viên năm 3 trường ĐH Kỹ thuật Y Dược Đà Nẵng, đang sinh hoạt tại G13 Cộng đồng TSNT Đà Nẵng) đã không ngần ngại gửi đơn đăng ký xung phong vào tâm dịch TP. Hồ Chí Minh. Thương nhớ lại: “*Vào thời điểm đó tình hình dịch ở Sài Gòn rất căng thẳng và phức tạp, em thấy khối lượng công việc của nhân viên y tế và y bác sĩ đã quá tải, và hầu như mọi người phải làm việc cả ngày lẫn đêm. Nên là một sinh viên Y Dược, em mong muốn có thể góp sức trẻ của mình giúp cho thành phố cũng như đất nước sớm đẩy lùi dịch bệnh”.* Đến nay, cũng là hơn 2 tháng

Thương đồng hành với vai trò là tình nguyện viên hỗ trợ lấy mẫu trên địa bàn thành phố Thủ Đức.

Với nhiệm vụ được giao là đưa thuốc kháng virus Molnupiravir tới tận nhà bệnh nhân, bạn Lê Thanh Truyền (Sinh viên năm cuối Trường ĐH Y Dược TP. HCM, hiện đang sinh hoạt tại G9 Cộng đồng TSNT HCM) phải có mặt ở Trường từ 7h sáng hằng ngày để chuẩn bị các hồ sơ, dụng cụ làm việc. Sau đó, tham dự họp với các ban điều phối hoạt động, nhận thông tin bệnh nhân, phiếu nghiên cứu, thuốc từ nhóm điều phối, giấy đi đường, máy đo nồng độ oxy trong máu, mặc đồ bảo hộ... và thế là lên đường tới nhà người bệnh. Trước đó, vào tối ngày hôm trước, Truyền tranh thủ đọc lại các kịch bản, tình huống có thể xảy ra cần phải xử lý. Truyền cũng tự ôn lại các kiến thức cũng như những nội dung cần phổ biến cho bệnh nhân như tên thuốc, tác dụng thuốc, hướng dẫn điều trị bằng thuốc, cách sử dụng và điều trị như thế nào... thậm chí các thông tin khác ngoài việc cung cấp thuốc. Truyền tâm sự: *“Có những trường hợp em đi một “lèo” là tới nhà, nhưng có những trường hợp khá tốn thời gian. Có những ngày em đi cả trưa, trời rất nắng. Những tình nguyện viên như em phải mặc đồ bảo hộ kín mít, chạy xe máy đi ngoài trời nắng, mồ hôi chảy ròng rất mệt. Mỗi bệnh nhân nhận thuốc thông thường họ sẽ có bác sĩ theo dõi hỗ trợ điều trị. Khi đưa thuốc, bệnh*

nhân thắc mắc rất nhiều và em phải giải đáp tường tận để họ hiểu. Em tư vấn, động viên họ an tâm điều trị, giữ tinh thần, lạc quan ăn uống đầy đủ để nhanh khỏi bệnh”.

Tâm sự thêm với Ban Biên tập, Mạnh kể về công việc được giao và ký ức về quãng thời gian đặc biệt tại tâm dịch: *“Trước đây, lúc mới vào bệnh viện em phụ trách các công việc nhập dữ liệu bệnh nhân, một thời gian sau, em chuyển sang lấy mẫu xét nghiệm cho các bệnh nhân ở bệnh viện. Gần đây em đã được giao phụ trách lên kế hoạch xét nghiệm, điều phối công việc, nhân sự, trao trả kết quả cho Bác sĩ điều trị, báo cáo xét nghiệm về bệnh viện quản lý và HCDC. Do đặc thù công việc phải tiếp xúc với rất nhiều bệnh nhân F0, ban đầu thì em cũng sợ, nhưng em không suy nghĩ quá nhiều. Có những cái tên bệnh nhân trước kia với em xa lạ nhưng dần dần trở nên quen thuộc. Em luôn mong mọi người có thể vượt qua những ngày tháng khó khăn, mong mình sẽ có thể tiếp thêm sức mạnh cho họ chiến đấu với bệnh tật. Có những lần nhìn những bệnh nhân ra đi trước mặt mà mình không thể làm gì được em cảm thấy buồn và tự trách mình sao không thể cứu*

B. We're shining

được họ. Em mong dịch bệnh nhanh kết thúc để không ai phải chịu những mất mát nữa. Đất nước sớm chiến thắng đại dịch này”.

Cùng đồng cảm với câu chuyện của Mạnh, bạn Truyền cũng tâm sự về một kỷ niệm rất đặc biệt trong hành trình của mình, đó là khi đi giao thuốc cho một bệnh nhân chính là sinh viên cùng Trường, bị nhiễm bệnh sau một thời gian tham gia chống dịch: *“Nhìn bạn, em thấy rưng rưng... Em không nghĩ có lúc mình lại đi giao thuốc cho chính đồng đội của mình trị bệnh. Điều đó có nghĩa là nguy cơ nhiễm bệnh hoàn toàn có. Vì vậy, em luôn nhắc nhở bản thân mình trước khi muốn giúp đỡ được cho nhiều người thì mình phải thật cẩn thận, giữ gìn sức khỏe, tuân thủ đúng quy định... bởi nếu mình bị Covid-19 không những sẽ không hỗ trợ được bất kỳ ai mà còn làm cho mọi người lo lắng”.*

Dù có lo lắng, nhưng gia đình (ba và bà nội) vẫn ủng hộ quyết định của Thương *“Hành trang của tụi em lúc vào đây chỉ có sự hi vọng, tình yêu thương và chia sẻ. Ba dặn em đã vào trong đó (HCM) rồi báo tình hình để mọi người yên tâm”.* Với sự động viên về tinh thần to lớn như vậy, Thương đã đủ dũng cảm vượt qua được những khó khăn, để hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình.

Nhưng trong “tâm bão”, không chỉ có những lo lắng, những căng thẳng, mà đâu đó vẫn có sự lạc quan, những niềm vui, kỷ niệm đáng nhớ khác. Với Mạnh, niềm vui đến từ tình yêu thương, sự quan tâm của mọi người gửi gắm qua những món ăn, những bài hát, những lời động viên. Với Truyền, niềm vui đó đến từ nụ cười của những bệnh nhân F0 được nhận thuốc. Với Thương, thì đó là những ngày được đi “công tác” bằng xe “mũi trâu”, và được bà con ở đây bao bọc, thương yêu. Với các bạn, suy nghĩ đầu tiên của mỗi ngày thức dậy, đều mong số ca nhiễm hôm nay sẽ giảm đi, số người khỏe mạnh và xuất viện tăng lên, để không còn ai phải chịu đau khổ từ dịch bệnh nữa.

Ranh giới mong manh giữa sự sống và cái chết, bạn sẽ chọn gì? Bạn có sẵn sàng hy sinh lợi ích cá nhân của mình vì lợi ích của cộng đồng? Có sẵn sàng chia sẻ và cho đi? Mạnh, Thương, Truyền là những tấm gương trong số rất nhiều bạn sinh viên Quý đã xung phong tham gia chống dịch, những tấm gương sinh viên đáng tự hào, nhắc nhở chúng ta về sự tử tế luôn tồn tại trong cuộc sống này và sẽ không bao giờ tắt. Lời cuối cùng gửi gắm đến tất cả mọi người, các bạn sinh viên Quý tham gia chống dịch đều mong muốn rằng tất cả mọi người hãy sống tử tế với nhau hơn, cười nhiều hơn, sẻ chia nhiều hơn; Mong mọi người luôn mạnh khỏe, đất nước an bình. Ban Biên tập tin rằng đó cũng là ước muốn chung của tất cả chúng ta vào lúc này.

(Thanh Phong - CTV Ban Truyền thông gây quỹ)

C. Tâm sự - Giao lưu - Chia sẻ

Covid-19 đã dạy cho chúng ta điều gì?

Thời gian trôi qua thật nhanh, thoáng chốc chúng ta đã không còn là những cô bé, cậu bé hồn nhiên ngây thơ được bảo bọc trong vòng tay của ba mẹ nữa rồi. Mỗi ngày đều bận rộn với công việc, học tập, loay hoay với cuộc sống. Liệu có ai trong mỗi khoảnh khắc nào đó chợt nhận ra bản thân đã quên lãng đi những điều nhỏ nhặt đáng trân trọng trong cuộc sống? Gọi một cuộc điện thoại hỏi thăm ba mẹ, liên lạc với những người bạn bè cũ, hay đơn giản chỉ là đối xử dịu dàng với bản thân sau những chuỗi ngày bộn bề. Có lẽ rằng, quãng thời gian nghỉ dịch trong 5 tháng đã khiến cho bản thân tôi suy nghĩ nhiều hơn về điều đó.

Dịch bệnh thật sự khiến chúng ta mất mát đi nhiều thứ. Nhưng chính trong khoảng thời gian này mới khiến cho tôi chiêm nghiệm được nhiều điều mà bấy lâu nay bản thân chưa bao giờ nghĩ đến.

Học online, làm việc online,... mọi thứ giúp ta thích ứng với một môi trường hoàn toàn mới lạ. Có người cho rằng học tập làm việc online như thế này khiến chúng ta không thể gặp gỡ bạn bè, không phát huy được năng lực bản thân một cách toàn vẹn. Nhưng tôi lại nghĩ rằng, chính vì thay đổi phương pháp học tập và làm việc như thế này, chúng ta mới có cơ hội tiếp cận với những cách làm mới trong thời đại công nghệ.

Chúng ta không thể gặp gỡ được bạn bè, nhưng thay vào đó ta lại có nhiều thời gian hơn để ở bên gia đình, bên những người thân yêu mà bấy lâu nay chưa chắc chúng ta đã thực sự dành thời gian bên cạnh họ. Chúng ta không được ra ngoài, không được tụ tập, nhưng thay vào đó ta lại tìm cho bản thân những niềm vui mới: đó chính là viết lách; nhìn

nhận lại quá trình trưởng thành của bản thân trong suốt chặn đường vừa qua để tiếp tục rèn luyện hơn nữa. Những năm tháng trôi qua ở Đại học chắc hẳn ai cũng đã từng nồng nhiệt, tích cực tham gia các hoạt động, phát triển các mối quan hệ xã hội. Nhưng liệu có ai nhận ra trong những khoảnh khắc đó chúng ta thật sự cảm thấy chên vênh khi không tìm thấy được mục tiêu, đích đến của bản thân. Chúng ta cứ mãi miết chạy theo những giá trị hư ảo mà thật sự quên mất bản thân mình cần gì, bản thân mình muốn gì.

Có một người bạn hỏi tôi rằng: ***"Tại sao tớ lúc nào cũng cố gắng, nhưng lúc nào cũng cảm thấy bản thân so với những người khác thật tầm thường?"***. Có lẽ ai cũng đã từng hoặc đang có ý nghĩ như người bạn ấy. Cảm thấy tủi thân, uất ức với kết quả mà mình nhận được so với những phần thưởng mà mình đã trải qua. Nếu là tôi ở trong quá khứ, có lẽ tôi cũng cảm thấy như thế, cảm thấy cuộc sống thật không công bằng, bản thân thật kém may mắn. Nhưng bây giờ đây, trong khoảng thời gian lắng đọng vì

Covid-19, tôi cũng đã nghiền ngẫm nhiều hơn về bản thân. Mỗi chúng ta, ai cũng nỗ lực, trong tâm trí mỗi người ai cũng bùng cháy ngọn lửa tham vọng hướng về tương lai. Nhưng yếu tố quan trọng nhất để quyết định kết quả không phải là chúng ta nỗ lực bao nhiêu, mà là mục tiêu chúng ta muốn hướng đến cao cả như thế nào.

Nếu nói biết ơn vì sự xuất hiện của Covid thì không phải, nhưng tôi thật sự có một chút cảm kích. Vì nó xuất hiện vào đúng lúc tôi chên vênh nhất, lúc tôi mơ hồ nhất. Giúp tôi có quãng thời gian nhìn nhận lại bản thân mình, tìm lại được niềm hăng say của bản thân, tạo cho mình một điểm tựa vững chắc để từng bước từng bước đi đến tương lai. Vậy nên, với những ai còn cảm thấy mơ hồ hay nhàn rỗi thì hãy tận dụng quãng thời gian này để chiêm nghiệm lại bản thân, đừng để những nỗ lực, những giá trị tốt đẹp mà chúng ta đã xây dựng nên lại trôi qua một cách lãng phí nhé!

(Lương Thị Lệ Quyên - Cộng đồng TSNT Đà Nẵng)

“Cuộc sống ‘bình thường mới’ sẽ như thế nào?”

Đã hơn 5 tháng trôi qua kể từ khi dịch bệnh bùng phát. Cuộc sống của mọi người nói chung cũng như sinh viên Cộng đồng Huế nói riêng đã thay đổi ít nhiều. Có bạn lựa chọn ở lại thành phố để tiếp tục công việc làm thêm, kiếm tiền trang trải cuộc sống, có bạn lựa chọn về quê để được bên gia đình. Còn tôi dần chấp nhận và làm quen với cái gọi là: “một cuộc sống bình thường mới”

Thế nào là cuộc sống “bình thường mới”? Là khi cuộc sống hiện tại đã thay thế hoàn toàn cuộc sống trong quá khứ; nhưng thay vì kêu gào:

“Hãy trả lại mọi thứ như bình thường trước đây!”, bạn chỉ gật đầu: “À, giờ mọi thứ là như thế...”

Một học kì mới lại khởi động, tuy không thể đến trường nhưng chúng ta vẫn có thể học tập thông qua các ứng dụng trực tuyến. Không chỉ học tập mà các hoạt động khác cũng được tổ chức theo hình thức online. Cũng nhờ vậy mà chúng ta được kết nối với nhau không chỉ trong phạm vi Cộng đồng Huế mà còn với các Cộng đồng khác. Tuy cuộc sống có nhiều xáo trộn nhưng chúng ta có thêm thời gian bên cạnh gia đình, phụ giúp

bố mẹ và làm những việc mình thích. Đối với sinh viên học tập xa nhà thì những bữa cơm gia đình là vô cùng quý giá và khoảng thời gian nghỉ dịch này cũng vô cùng ý nghĩa.

Nhìn vào khía cạnh tích cực, sự bình thường mới thể hiện một khả năng kỳ diệu của con người: thích nghi nhanh với hoàn cảnh. Vài tháng trước thôi, nếu ai đó nói với bạn rằng công việc của bạn sẽ bị đảo lộn, bạn thậm chí có thể mất việc, con cái phải đồng loạt ở nhà, các dự định du lịch, tiệc tùng bị hủy bỏ, kinh doanh sa sút... Bạn có

C. Tâm sự - Giao lưu - Chia sẻ

ngĩ mình vượt qua được không? Tôi tin là có và chắc chắn chúng ta sẽ vượt qua chứ.

Dù ở đâu đi nữa thì chúng ta vẫn luôn quan tâm, hỏi thăm tình hình của nhau, trao cho nhau những lời động viên tinh thần, cổ vũ cho nhau cùng vượt qua hoàn cảnh khó khăn này. Một điều vô cùng may mắn là toàn thể sinh viên CĐ Huế: không ai là F0, F1... Mọi người đều chấp hành tốt quy định 5K cũng như những chỉ thị được áp dụng tại địa phương. Mọi thứ rồi đâu cũng vào đấy. Ai rồi cũng phải tìm ra giải pháp

riêng cho mình. Đó, chẳng phải chúng ta có khả năng thích ứng nhanh và nội lực mạnh mẽ hơn những gì ta tưởng tượng đó sao.

Với tôi, cuộc sống “bình thường mới” mang lại nhiều điều thay đổi tích cực kể cả về học tập (cách học), tài chính cá nhân (ghi chép, chi tiêu cẩn thận hơn). Và đặc biệt tôi cảm thấy mình đã trưởng thành lên rất nhiều trong hai tháng gần gũi vừa qua. Tôi hiểu bản thân mình hơn, làm việc sáng tạo hơn, và biết trân trọng hơn những gì mình đang có. Sau này

tôi có thể nhìn lại quãng thời gian lịch sử này và tự hào rằng mình đã làm được những điều tốt nhất cho bản thân, gia đình và cộng đồng.

Chúc bạn có những trải nghiệm thú vị và luôn tìm được sự bình yên trong tâm hồn!

*(Nguyễn Thị Nhân
- Cộng đồng TSNT Huế)*

Ký ức mùa thu trong tôi

“Duang...Duang...Duang...Duang”

Tiếng chuông vang lên, báo hiệu thời gian đã là 6 giờ tối. Hôm nay, là ngày tôi tạm gác lại công việc hỗ trợ chiến dịch tiêm vắc-xin để chuẩn bị cho những công việc mới. Tôi thu dọn đồ đạc, trả lại chiếc máy đo huyết áp tôi sử dụng bấy lâu, ra lấy chiếc xe máy đã cũ, tôi bắt đầu về nhà. Trời cũng bắt đầu đổ mưa. Có lẽ vì hôm ấy tôi “chia tay” với điểm hỗ trợ mà tôi gắn bó trong khoảng thời gian qua, hoặc có lẽ, cơn mưa buổi tối khiến bầu không khí có chút ảm đạm, tôi chợt nhận ra, thời gian trôi thật nhanh, nhanh đến mức khiến tôi cảm thấy như mới vừa hôm qua..

Đã 4 tháng trôi qua kể từ ngày thành phố thực hiện giãn cách, khoảng thời gian nói dài thì không quá dài, nhưng nói ngắn thì cũng không đúng. Trong khoảng thời gian ấy, nhiều người dành thời gian để chăm sóc, trò chuyện với người thân trong gia đình; nhiều người tham gia công tác 3 tại chỗ; hay có những người ở một mình chỉ có thể đối

mặt với bốn góc tường, chỉ có thể giao tiếp qua mạng xã hội,... nghe có vẻ hoạt động trong “mùa giãn cách” của mọi người khác nhau, nhưng chắc hẳn mọi người đều thấy gò bó khi không được đi đây đi đó như mọi ngày.

Tôi thì có chút khác biệt, là một sinh viên ngành Dược, tham gia các đội tình nguyện trong thời điểm này là trách nhiệm và nghĩa vụ mà tôi nên thực hiện. Nhớ ngày cuối tháng 7, nhận được tin thành phố triển khai tiêm vắc-xin, trường đăng tin tuyển tình nguyện viên cho đội hình hỗ trợ chiến dịch tiêm chủng. Tôi đọc thông báo ấy mà trong đầu có rất nhiều suy nghĩ: “Liệu mình có thể góp một phần sức nhỏ trong công cuộc chiến đấu với dịch bệnh này?”, “Mình có hoàn thành được nhiệm vụ được giao không?”, “Mình có thể trở thành F0 trong quá trình làm việc?”... Quá nhiều câu hỏi cùng lúc mà tôi không thể nhận được câu trả lời chính xác. Song, có một niềm tin mãnh liệt, ý nghĩ góp sức nhỏ làm nên việc lớn đã thôi thúc tôi đăng ký tham gia. Do đó, vì

C. Tâm sự - Giao lưu - Chia sẻ

tính chất đặc thù của công việc hỗ trợ chống dịch, tôi vẫn được ra đường, hít thở không khí “trong lành” của thành phố (vì không nhiều khói bụi như mọi khi) qua chiếc khẩu trang N95.

Hai tháng tham gia công tác tình nguyện, tôi có kha khá kỉ niệm, vui có, buồn cũng có, đôi lúc còn có cảm giác hơi bất lực. Thoạt đầu, tôi khá khép mình, chỉ làm những việc cần làm, nói những gì cần nói, hình như tôi không hề nói chuyện với bất kì ai và giữ trong mình cái suy nghĩ "một mình làm các công việc, rồi cũng quen thôi". Tuy nhiên, sự nhiệt tình của các anh chị và các bạn cùng tham gia chống dịch đã khiến tôi thay đổi ít nhiều. Tôi trò chuyện với mọi người, niềm nở với ông bà, cô chú đến tiêm vắc-xin và tôi đã nhận được nhiều sự quý mến từ những người xung quanh. Cảm giác quan tâm và được quan tâm thật sự rất tuyệt vời.

Và từ lúc bắt đầu cho đến hiện tại, có nhiều khái niệm trong tiềm thức hay hành động của tôi cũng dần thay đổi. Chẳng hạn như tôi không thể tham gia hỗ trợ đo huyết áp đầu, khó lắm, mà giờ thì không giỏi bằng người chuyên nghiệp thôi, chứ tôi đã dùng được cả máy cơ rồi đó. Chưa kể, thời gian đầu khi mặc bộ đồ bảo hộ, tôi không quen lắm, vừa nóng vừa khó chịu, vì an toàn nên tôi mới mặc. Đến mấy tuần gần đây thì tôi cảm thấy “À! Giờ cũng quen, hoạt động với bộ đồ bảo hộ cũng thoải mái hơn nhiều”. Thật sự, lúc đầu tôi nghĩ điều phối dễ lắm, chỉ cần chỉ đường thôi, có gì đâu mà mệt. Tuy nhiên, khi tôi thử đứng vào vị trí điều phối mới biết, không có việc gì là dễ dàng; có những lúc tôi để ý, quan sát xung quanh nhiều hơn, tôi phát hiện khi mình ngồi đo huyết áp, muốn đứng thì đứng, muốn ngồi thì ngồi, trong khi các bạn điều phối cứ phải đứng

miết, chẳng được ngồi nghỉ ngơi tí nào. Cảm thấy rất có lỗi với các bạn điều phối vì tôi đã suy nghĩ không thấu đáo.

Hơn hết, chính vào khoảng thời gian tham gia hỗ trợ, tôi đã gặp được nhiều bác sĩ, dược sĩ giỏi, họ đã chia sẻ với tôi rất nhiều kiến thức, từ đó tôi học được nhiều điều bổ ích, không chỉ về chuyên môn mà còn về nhiều mặt trong cuộc sống, về những người xung quanh, về cách đối nhân xử thế... Một điều cuối cùng, đó là tôi đã hiểu bản thân mình nhiều hơn, biết bản thân có gì, muốn gì, phải làm gì cho hiện tại và cả tương lai.

Tháng 10 đến, một mùa mới lại đến, tôi bắt đầu những công việc mới. Thời gian có hạn nên tôi đành tạm gác lại công việc hỗ trợ chống dịch, dành thời gian cho công việc và học tập của mình. Nhưng tôi biết, còn nhiều người vẫn đang nỗ lực, cố gắng. Chỉ riêng Biệt đội Sức khỏe Tp. HCM - Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, nơi tôi đang sinh hoạt, đã có 5 anh chị vẫn còn đang tham gia các đội hình chống dịch khác nhau. Trong đó, anh Võ Ngọc Mạnh và chị Đặng Thị Ngọc Diệu vẫn còn đang “chiến đấu” cùng các bệnh nhân trong Bệnh viện dã chiến. Mong các anh chị luôn mạnh khỏe, hoàn thành tốt nhiệm vụ, đóng góp sức mình nhiều hơn trong cuộc chiến với đại dịch Sar-CoV-2!

Tôi cũng hy vọng dịch bệnh mau chóng qua đi, để thành phố Hồ Chí Minh trở lại cuộc sống bình thường mới, lại nhộn nhịp như trước đây, không còn cảnh cô đơn, vắng vẻ đến mức khiến người ta cảm thấy lạc lõng... thay vào đó là những con phố, khu chợ náo nhiệt, đầy ắp tiếng cười.

(Nguyệt Như - Trưởng BDSK Cộng đồng TSNT HCM)

Nhớ thu Hà Nội

02h06 ngày 8/10/2021, đã quá nửa đêm rồi, em vẫn không ngủ được, vì... tương tư Thu Hà Nội.

Em là cô bé sinh viên năm hai tại một Trường đại học ở Hà Nội. Ngày em chân ướt chân ráo từ quê lên đất Thủ đô này, Hà Nội đón em bằng tiết trời thu bộn bề xúc cảm. Có thể nói, thu Hà Nội năm đó đã khắc một nét thật đậm trong miền kí ức của em.

Quả đúng là thu Hà Nội như một món quà mà thiên nhiên, đất trời ưu ái ban tặng cho mảnh đất ngàn năm. Mùa thu thì ở đâu cũng có, nhưng thu Hà Nội chắc hẳn là sắc thu đẹp đến nao lòng. Tiết trời trong những ngày giao mùa đẹp lắm. Những tia nắng nhẹ, trong vắt và đẹp mơ màng len lỏi qua từng kẽ lá khiến con người ta muốn bật dậy khỏi giường và bước ra ngoài tận hưởng tiết thu. Bầu trời xanh hơn, nắng vàng trải nhẹ trên những con đường, góc phố, ngọn cây. Thứ đặc biệt hơn cả có lẽ là gió - gió heo may. Mỗi ngày nào còn đi

giữa cái nắng chói chang của mùa hè, vậy mà thu đến, ta chợt thấy cơn gió lành lạnh như xoa dịu tâm hồn. Hẳn là những con người Hà Nội đi xa xứ sẽ rất nhớ những cơn gió nhẹ thoảng qua dịu dàng, trong trẻo của thu.

Ngày thu ấy, đi trên con đường dẫn đến trường, hương hoa sữa tỏa ra nồng nàn ngập tràn trong không khí. Cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn cũng đã từng cảm xúc khi “Nhớ mùa thu Hà Nội” với:

“Hà Nội mùa thu, mùa thu Hà Nội

Mùi hoa sữa về thơm lòng ngọn gió

Mùa cốm xanh về, thơm bàn tay nhỏ

Cốm sữa vỉa hè, thơm bước chân qua”

Hoa sữa được trồng trên nhiều con phố ở Hà Nội như Nguyễn Du, Bà Triệu, Quán Thánh, Nguyễn Tri Phương... tuy ngào ngạt, nhưng lại rất kén người thưởng thức, nhưng mùa thu Hà Nội mà thiếu hoa sữa sẽ không còn là chính nó nữa.

C. Tâm sự - Giao lưu - Chia sẻ

Riêng em đã chót đem lòng tương tư thu Hà Nội, nên đã yêu luôn cả hương sắc nồng nàn ấy. Thu về, Hà Nội cũng thay màu áo mới, những tán lá xanh rì bắt đầu nhường chỗ cho sắc vàng dịu, dạo bước trên những con phố, người ta không thể không động lòng trước khoảnh khắc lá vàng rơi tuyệt đẹp.

Một năm đẹp nhất mùa thu, mùa thu đẹp nhất tháng Mười, tháng mà tiết trời dịu nhẹ, mát mẻ khiến lòng người thêm được yêu thương. Đứng giữa cái mùa tình nhất, em nghe thấy lòng mình như rạo rức hẳn lên. Đúng là “Làm sao sống được mà không yêu, không nhớ không thương một kẻ nào?”. Trong sắc thu lãng mạn ấy, em đã viết nên câu chuyện tình của mình bằng một thoáng tương tư nhẹ. Dưới cái nắng thu, em vô tình chạm nhẹ ánh nhìn nơi nụ cười của một cậu bạn khá điển trai. Người ta nói, con trai yêu bằng mắt, con gái yêu bằng tai. Với vẻ ngoài phong độ, một ánh mắt biết cười và một đôi môi biết rót lời mật, thử hỏi có cô gái nào thoát khỏi tương tư? Vậy là thu Hà Nội năm đó đã cho tụi em biết bao kỉ niệm đẹp. Cùng nhau đưa đón nhau trên con phố ngát hương hoa

sữa, cùng dạo quanh Hồ Gươm buổi cuối tuần thư giãn, lúc gió về cùng nhau nhâm nhi ly cafe nóng cùng bản nhạc đậm chất tình, ... và cùng thương nhau bằng thứ tình cảm chên vênh tuổi 19.

Đó là những kỉ ức đẹp về thu Hà Nội năm đó. Giờ đây, tiết trời cũng đã cuối thu, nhưng em vẫn chưa có một ngày quay lại Hà Nội vì tình hình dịch bệnh đang diễn ra khá phức tạp. Không biết, thu Hà Nội năm nay có tình hơn chút nào không? Có còn giữ những kỉ niệm của em hay không? Và thu Hà Nội có nhớ em không? Em nhớ và thương Hà Nội nhiều, mong Hà Nội mau khỏe để chúng ta tiếp tục những lời hẹn còn dang dở. Nếu bây giờ Hà Nội hết dịch, mọi người mong muốn làm gì đầu tiên? Còn em, vào một buổi tối muộn sẽ ngồi sau xe ai đó và đi khắp thành phố này để hít hà mùi hoa sữa đặc trưng của tiết thu một cách say sưa, thích thú rồi về ngủ thật ngon, sẽ không còn những đêm chột thức giấc vì nhớ nhung Hà Nội nữa.

(Nguyễn Thị Lan Anh - Cộng đồng TSNT Hà Nội)

D. Giải Trí

Truyện cười

Thưởng cho nếu rớt

Hai thí sinh ngồi trước cổng trường chờ xem kết quả.

- Bố tớ bảo nếu tớ thi đậu sẽ thưởng cho tớ chiếc xe đạp điện để đi học cho đỡ mệt...

- Còn bố tớ lại bảo nếu tớ thi rớt sẽ mua cho tớ chiếc "Quây Anpha"...

- Trời ơi! Sao đã quá vậy?

- À... để tớ về chạy xe ôm đó mà...

- !!!

Kiểm tiền bằng viết lách

Hai cô gái tình cờ gặp nhau và chia sẻ về cách kiểm tiền.

- Này thấy cậu sống khỏe quá, cậu thường kiểm tiền bằng cách nào?

- Mình viết lách.

- (Tỏ vẻ ngưỡng mộ): Thế à! Thế cậu thường viết gì?

- Mình viết thư về nhà và nói rằng con đã hết tiền, bố mẹ hãy gửi lên cho con.

(Ban biên tập)

Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin
Website: <http://thapsangniemtin.vn>

BẢN TIN CHUNG TAY THẮP SÁNG NIỀM TIN QUÝ III NĂM 2021
BIÊN SOẠN VÀ THỰC HIỆN BỞI QUỸ HỌC BỔNG THẮP SÁNG NIỀM TIN